

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Itálie) dne 22. ledna 2018 – Meca Srl v. Comune di Napoli

(Věc C-41/18)

(2018/C 142/36)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Meca Srl

Žalovaná: Comune di Napoli

Předběžná otázka

Brání unijní zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty podle Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), jakož i zásady, které jsou z nich odvozeny, jako je rovné zacházení, zákaz diskriminace, proporcionalita a efektivita podle směrnice 2014/24/EU ⁽¹⁾, stejně jako ustanovení čl. 57 odst. 4 písm. c) a g) předmětné směrnice, použití takových vnitrostátních předpisů, jako jsou italské právní předpisy vyplývající z čl. 80 odst. 5 písm. c) legislativního nařízení č. 50/2016, podle kterého soudní spor týkající se vážných nedostatků při plnění předchozí veřejné zakázky, kdy tyto nedostatky zavdaly příčinu předčasnému ukončení veřejné zakázky, znemožňuje veřejnému zadavateli až do vydání konečného rozhodnutí v civilním řízení jakékoliv posouzení důvěryhodnosti soutěžitele, a to aniž by tato společnost prokázala přijetí *self cleaning* opatření určených k nápravě porušení a k předcházení jejich opakování.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 24. ledna 2018 – Cobra Servicios Auxiliares S. A. v. FOGASA, Jesús Valiño López a Incatema, S. L.

(Věc C-44/18)

(2018/C 142/37)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Cobra Servicios Auxiliares S. A.

Žalobce a další účastníci řízení: FOGASA, Jesús Valiño López a Incatema, S. L.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice 1999/70 ⁽¹⁾, vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která na základě téže skutkové okolnosti (ukončení smlouvy mezi zaměstnavatelem a třetím podnikem z vůle posledně zmíněného podniku) stanoví nižší odstupné při ukončení pracovní smlouvy sjednané na určitý úkol na dobu určitou odpovídající trvání uvedené smlouvy mezi dotčenými společnostmi než při ukončení pracovních smluv na dobu neurčitou u srovnatelných zaměstnanců postupem hromadného propuštění odůvodněným výrobními důvody na straně zaměstnavatele, vyplývajícími z ukončení uvedené smlouvy mezi dotčenými společnostmi?

- 2) Je v případě kladné odpovědi třeba zaujmout výklad, že nerovné zacházení v rovině odstupného při ukončení pracovní smlouvy odůvodněným touž skutkovou okolností, i když na základě odlišného zákonného důvodu, mezi srovnatelnými zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou a zaměstnanci v pracovním poměru na dobu neurčitou představuje jeden z případů diskriminace zakázaných v článku 21 Listiny a je v rozporu se zásadami rovného zacházení a nediskriminace podle článků 20 a 21 Listiny, které patří mezi základní zásady unijního práva?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 25. ledna 2018 –
Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl a další v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),
Regione Veneto**

(Věc C-46/18)

(2018/C 142/38)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Odpůrci: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Předběžné otázky

- 1) Má být unijní právo v takové situaci, jako je situace, která je předmětem sporu v původním řízení, vykládáno v tom smyslu, že rozpor mezi ustanovením vnitrostátního právního předpisu a čl. 2 odst. 2 třetím pododstavcem nařízení Rady (EHS) č. 3950/92 ⁽¹⁾ vede v důsledku k neexistenci povinnosti producentů uhradit doplňkovou dávku za podmínek stanovených tímto nařízením?
- 2) Má být unijní právo, zejména pak obecná zásada ochrany legitimního očekávání, v takové situaci, jako je situace, která je předmětem sporu v původním řízení, vykládáno v tom smyslu, že ochrana legitimního očekávání nemůže být poskytnuta subjektům, které splnily povinnosti uložené členským státem a měly prospěch z účinků spojených se splněním této povinnosti, pokud je tato povinnost v rozporu s unijním právem?
- 3) Mají být článek 9 nařízení Komise (ES) č. 1392/2001 ⁽²⁾ a pojem unijního práva „prioritní kategorie“ v takové situaci, jako je situace, která je předmětem sporu v původním řízení, vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 2 třetí pododstavec nařízení vlády s mocí zákona č. 157/2004, který stanoví rozdílné způsoby vrácení přeplatku, přičemž s ohledem na časové rozvržení a způsob vrácení rozlišuje mezi producenty, kteří jednali v souladu s vnitrostátním ustanovením, jež se ukázalo být v rozporu s unijním právem a producenty, kteří toto vnitrostátní ustanovení nedodrželi?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3950/92 ze dne 28. prosince 1992, kterým se zavádí doplňková dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 405, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1392/2001 ze dne 9. července 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 3950/92, kterým se zavádí doplňková dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 187, s. 19; Zvl. vyd. 03/33, s. 104).